

CONSILIUL LEGISLATIV

AVIZ

referitor la propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor și a Legii nr. 321/2009 privind comercializarea produselor alimentare

Analizând propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor și a Legii nr. 321/2009 privind comercializarea produselor alimentare (b596/11.11.2024), transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr. XXXV/4848/18.11.2024 și înregistrată la Consiliul Legislativ cu nr. D1247/19.11.2024,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 73/1993, republicată, și al art. 29 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele observații și propuneri:

1. Propunerea legislativă are ca obiect modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, precum și completarea Legii nr. 321/2009 privind comercializarea produselor

alimentare, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în scopul prevenirii unor abuzuri în relațiile dintre furnizori și comercianți.

2. Prin conținutul său normativ, propunerea legislativă face parte din categoria legilor ordinare, iar în aplicarea art. 75 alin. (1) din Constituția României, republicată, prima Cameră sesizată este Senatul.

3. Precizăm că, prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se pronunță asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

4. Fără a ne pronunța asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate la **art. I**, semnalăm că reglementarea propusă prin proiect nu întrunește cerințele de claritate, previzibilitate și accesibilitate.

Astfel, din intervențiile legislative asupra Ordonanței Guvernului nr. 2/2001, care vizează obligația comunicării procesului-verbal de constatare a contravenției către furnizorul bunurilor sau serviciilor nu rezultă cu claritate nici natura contravențiilor vizate de reglementare, nici care ar putea fi obiectul plângerii pe care furnizorul o poate face împotriva respectivului proces-verbal.

Avem în vedere, în primul rând, referirea la contravențiile „care se referă la un bun sau serviciu furnizat de un terț”, din cuprinsul normei propuse la **pct. 1** pentru **art. 16 alin. (6¹)**, expresie care, în lipsa oricărei alte precizări suplimentare, este neclară, atât sub aspectul sferei contravențiilor care intră în această categorie, cât și sub cel al semnificației noțiunii de „terț”, atâta vreme cât respectiva furnizare de bunuri sau servicii nu ar putea fi realizată decât ca urmare a existenței unui contract între părți. În plus, din text nu rezultă nici care este categoria de contracte avute în vedere și nici cum ar urma să aprecieze agentul constator dacă situația concretă se încadrează în ipoteza normei propuse.

Pe de altă parte, prevederea, în cuprinsul normei preconizate la **pct. 4**, pentru **art. 31 alin. (2)**, a posibilității „furnizorilor” de a face plângere împotriva unui proces-verbal de constatare a unei contravenții săvârșite de o altă persoană, în toate situațiile, este, de asemenea, lipsită de claritate. Precizăm că, în situația în care, potrivit contractului încheiat de către furnizor, proprietatea bunurilor se transmite ulterior, astfel încât, acesta este proprietarul acestora atunci când se dispune confiscarea, devin incidente dispozițiile art. 25 alin. (1) și 31 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001. Precizăm că, potrivit acestor prevederi, procesul-verbal se comunică și proprietarului bunurilor

confiscate, iar acesta are dreptul de a face plângere în ceea ce privește măsura confiscării.

Prin urmare, din acest punct de vedere, prevederile cu aplicabilitate generală propuse prin proiect, reprezintă reglementări paralele în raport cu cele deja existente în actul normativ de bază.

Pe de altă parte, în ceea ce privește situațiile în care „furnizorul” nu mai este proprietarul bunurilor, nu se înțelege de ce ar trebui să i se acorde posibilitatea atacării procesului-verbal, atâta vreme cât din reglementare nu rezultă justificarea interesului de a promova o astfel de acțiune. Menționăm, de altfel, că procesul-verbal se încheie ca urmare a săvârșirii unei contravenții, respectiv ca urmare a nerespectării de către o persoană a unei obligații care îi incumbă, răspunderea contravențională fiind o răspundere personală.

Observația este valabilă și pentru **art. 16 alin. (4)** din Legea nr. 321/2009, astfel cum este propus la **art. II pct. 3**.

Având în vedere cele de mai sus, apreciem că această din urmă normă, precum și art. I ar trebui eliminate din proiect.

5. La art. II pct. 2, semnalăm că norma propusă pentru **art. 9 alin. (2)**, care se referă la exceptarea „amenzilor și confiscărilor decise de organele de control pentru comerciant” de la dispozițiile art. 9 alin. (1) nu este suficient de clară, întrucât această din urmă normă se referă la modalitatea de stabilirea a penalităților în cazul neîndeplinirii sau îndeplinirii necorespunzătoare a unei obligații contractuale de către una dintre părți. Este necesară, de aceea, reanalizarea normei propuse și reformularea acesteia, în funcție de intenția de reglementare.

6. La art. II pct. 3, precizăm că dispoziția propusă pentru **art. 16 alin. (2)**, referitoare la obligația comerciantului de a comunica informații despre anumite procese-verbale de constatare a contravențiilor, nu este corelată cu prevederea propusă la pct. 1 pentru art. 4 alin. (2), potrivit căreia este interzis oricărui comerciant să includă în contractele comerciale clauze cu privire la recuperarea amenzilor sau pagubelor de la furnizorii de bunuri și servicii. Avem în vedere faptul că, în această situație, nu se înțelege care este interesul furnizorului pentru a fi înștiințat cu privire la sancționarea comerciantului. Este necesară, de aceea, reanalizarea normelor și reformularea acestora, pentru corelarea reglementărilor propuse.

7. Din punct de vedere al respectării **normelor de tehnică legislativă**, precizăm că, în cazul însușirii observațiilor din aviz, proiectul trebuie reformulat, potrivit următorului model:

„Lege pentru completarea Legii nr. 321/2009 privind
comercializarea produselor alimentare

Articol unic. - Legea nr. 321/2009 privind comercializarea produselor alimentare, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 761 din 29 septembrie 2016, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează:

1. La articolul 4, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (2¹), cu următorul cuprins:

« **(2)** ...».

2. La articolul 9, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (3), cu următorul cuprins:

« **(3)** ...».

3. La articolul 16, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (3), cu următorul cuprins:

« **(3)** ...»”.

PRESEDINTE

Florin IORDACHE

București
Nr. 1286/16.12.2024